

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. L. K.**, nar. X., bytom P., R., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2010, č.k. 14 Sd/284/2008-36, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2010, č.k. 14 Sd/284/2008-36 **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 31. mája 2010, č.k. 14Sd/284/2008-36, podľa § 250q ods. 2 a § 250j ods.2 písm. c) a d) OSP zrušil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 11. júna 2008 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu X. € náhrady trov konania.

Súd prvého stupňa zistil, že odporkyňa vydala rozhodnutie na základe preskúmania trvania invalidity navrhovateľa podľa § 263a ods. 1 zákona o sociálnom poistení, pričom trvanie invalidity bolo preskúmané len podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Odporkyňa neposudzovala nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení za účelom zistenia, ktorý invalidný dôchodok je vyšší. Postupovala preto v rozpore s § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení. V dôsledku toho odporkyňa nezistila skutočný stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie veci, a preto vec nesprávne právne posúdila.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a § 149 ods. 1, §160 ods. 1 OSP.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie. Uviedla, že navrhovateľovi bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Na základe kontrolnej lekárskej prehliadky zo 16. apríla 2004 posudkový lekár sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne P. posúdil dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľa na účely invalidného dôchodku a navrhovateľ bol uznaný za invalidného aj podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %. Namietala, že navrhovateľ bol uznaný za čiastočne invalidného podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení a nárok na výplatu tohto dôchodku trval k 31. decembru 2003. Preto sa podmienky trvania nároku na dôchodok a jeho sumu aj naďalej posudzujú len podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003 a nie je možné postupovať podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil a rozhodnutie odporkyne číslo X. z 11. júna 2008 potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa druhej vety § 250s OSP proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

V prejednávanvej veci krajský súd zrušil rozhodnutia odporkyne z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. c) a d) OSP, s tým že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci o invalidný dôchodok a že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd po preskúmaní súdneho a dávkového spisu dospel k rovnakému právneho záveru ako súd prvého stupňa a naň v plnom rozsahu poukazuje (§ 219 ods. 2 OSP). V prejednávanvej veci navrhovateľovi vznikol nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa

zákona o sociálnom zabezpečení a súčasne mu vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení. Potom v zmysle § 263a ods. 5 cit. zákona Sociálna poisťovňa musí rozhodnúť aj o nároku na výplatu jedného z týchto dvoch dôchodkov a o zániku nároku na dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Z uvedeného dôvodu rozsudok Krajského súdu v Trenčíne nie je možné napadnúť odvolaním. Na tejto skutočnosti nemení nič ani nesprávne poučenie v napadnutom rozhodnutí súdom prvého stupňa, pretože takéto nesprávne poučenie nemôže byť v rozpore so zákonným znením prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu súdu uvedenom v § 250s OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c OSP odmietol.

Úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. júna 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová